

Monday 9th July

IF SOMETHING IS BEYOND YOUR REACH THEN DIVINE WISDOM KNOWS BEST - ACCEPTANCE - DON'T FIGHT IT
DON'T ARGUE..... LOYALTY & RESPECT TO G-D

HOWEVER - WHEN YOU SEE - "HUMAN'S" BEHAVIOUR
LOATHING - HATEFULLY - DESTRUCTIVE - ABHURRING - IDIOTIC
GREEDY - THEN - CAN DEFINE - "WRONG" אין זה
THE INNER ESSENCE IS CORRUPTED AND WRONG - RESET
THEY NEED "RESET".....

ISRAELI + HUMANS DESIGNED TO MAKE MISTAKES
AND ALSO DESIGNED TO MAKE CORRECTIONS ת"ת

HOW MANY "ROBBERS" MADE MISTAKES TO GIVE MONEY
AND THEN MONEY KILLED THEM ת"ת
MONEY NEVER DESTROYS LIVES
Benzon Dumer DIED because of drugs + money
Sarmar Miami DIED because of money - Holiday accident ת"ת

ת"ת מן אנוש אדם ת"ת תורה
MONEY BLINDS PEOPLE TO BELIEVE IN LIES.
ELIMINATE MONEY => SEE THE TRUTH.
תורת אמת

נועם

וכך פי' הפסוק ולא חבה : ר"ל שהקב"ה לשמוע קללתו ולזכרם בזכרה שהיא ה שחישב בלעם * אלא זכרם בזכרה ה הקללה : וכוונת הש"י ב"ה ה' בזה כדי בלעם שהקב"ה אינו חפץ לזכר את ישראל מהם הקללה שלא תחול ולכן זכרם בזה ולכן זכרם ב"ה זכרתי אחרת למען ידו אינה כ"ה לזכר את ישראל ממש תמיד * אזהרה כו' ויהפוך שהפך מהשנתו שרלה לנ ב"ה ברוב רחמיו לא די שביטל קללתו זכרה אחרת * וחסו פי' הפסוק וירא בלעם צעירי ה' לזכר כו' * פי' ג"כ כדלעיל דהי דהי' שהקב"ה אין כוונתו רק לזכר את לביטול קללתו לזכר שאל"כ ה' לזכרם בזו היפך הקללה ולכך עלה בלבו של בלעם א"י וחישב מחשבה טובה עליהם ונתן זכרה מה טובו * ולכך נתקיימה כי לא ה מחשבת קללה משא"כ בשאר הזכרות * וזה מזכרתו שלא אותו רשע כו' והיינו זכר והיא נקראת זכרתו כי לא חישב זה קי שאר הזכרות שהי' בהם תערוכות קלל עיקר מהשנתו של אותו רשע בהם * ולכ זו דווקא : ופי' ארץ ה' בלבו קאי על שא והבן כי מתוק לחך *

יזל מים מדליו חרעו במים רבים *
הלדיק הוא הממשך השפעות
ולזה נק' דליו שפי' בא השפע * וק"ל כי והוא כשר לטובול בו כמו בזמקו עלמה ו מן הדלי אל הסור הוי חיבור לטברה * ו הוא כך שהשפע בא אליו ונחלת ממנו למעלה ע"י דבקותו . והוי ג"כ כיוצא ו יכול להמשיך השפעות תמיד בלי הפסק פעולה כלל רק זכה נדקותו כ"ל אך לפ לעשות אזהרה פעולה כדי שלא יהי למת לקטרב נרדף לעשות אזהרה טובה מזה או תפלה ועל ידס ממשיך השפע ואז המקטריגי מעליו ואין להם שליטה כי הטובה הטיח * והשפולה נק' זריע' ש הכראה כמו זריע' שזורעין כדי לפעול שיג אח"כ כן הפעול' היא כדי להמשיך השנ פי' הפסוק זל מים מדליו * פי' ה' דבקותו בלי פעולה יכול להמשיך ג"כ ה' מים שהם החסדים * אך חרעו במים שהפעול' היא בשביל מים רבים הם הק מים רבים שלא יקטרגו והבן *

ש"ס
R' Altsky
R' Shmuel
תורה אור
R' Elbaz
R' Shachter
Narbon
Ezra
R' M' Dolinsky
R' Avigdor Miller
Yossi Resburger

א. לי חיבור זהו ולפני ה' ישפוך שיחו פי' שפוך את השיחה של העני לפני ד' לקבלי בזהב *
גם כן וירא פינחס דהלומד תור' שמה נק' הלימוד הזה בשם ראי' כי כוונתו לאות המנוח הכתוב בלימוד הריא למען משא"כ הלימוד ש"ל כוונתו כדי להקרא וירא פינחס הכתוב מעיד עליו שתורתו הגקי בשם ראי' והנה זמרי ה' נשיא רחל וז' גדול בתור' * וכאשר ראה פינחס זעשה ההוא הבין שתורתו ה' שלא לשמה ולמד ונמלא שלא נברא מתורתו רק הגוף ולכך ויקח רמ"ה בידו פי' את הרמ"ה פי' של זמרי לקח בידו לתקנו ולהשפיע להם חיות בתוכם וק"ל *

פרשת פנחס

כ"ו פינחס בן אלעזר בן כ"ו עד ולא כליתי כ"ו ופרש"י לפי שהיו השבטים ו הראייה בן פוטיו זה שפיטס כ"ו והרג מישראל לכך בא הכתוב ויחסו אחר אהרן ות וכי הם לא היו יודעין מזה שמלך אב וס ואעפ"כ דברו ומה הועיל שנכתב בתורה ל אהרן * ונר' לפרש דהנה יש כמה ב"א רגשיים איזה דבר אם בא לידם אם לעשות או לא או לאו לפי שאין מזכירים לנטות עלמין מזה בעשות הדבר ההוא כי היתה"ר מסמא האדם לבלתי ראות האמת חלילי אלא לדיק אי' שעושי' הדבר ההוא והלדיק הוא דבר בזהב ויראה כ"כ עד שכל הרואין דין על הדבר שהוא מנוח גדולי לעשות אעפ"י שמתחילה לא ידעו אם יש מנוח ה' הדבר כאן שאלל השבטים בתחילי לא ז המנוי של הריגת זמרי וכמ"ש שנתעלמה זה וכשבא פינחס ועשה הדבר הזה נכח קדושתו אז הרגישו כולם פה אחד שזה מנוח גדולה ותו אעפ"י שהוא נשיא לכך ה' בעיניהם זול על פינחס שהי' מלך אם בן פוטיו * בר גדול כזה מה שלא עלה בלבו כלל א מנוח ואיך בא זה לפינחס לידע מן או לכך מתרן הכתוב לומר לא יהי' הדבר עיניכם ה"ה בין אהרן ועמדה לו זכות י"הם שדברו חלילי לא מחמת גנאי דכרו אלא על עמם איך לא הרגישו בדבר לעשות הקדושה והטהורה * הוילא לנו מזה שאחר עפשה

MISTAKES / נוס - DIVINE GOD KNOWS BEST.

Believing something to be RIGHT - realizing WRONG - דעה

Underlying MISTAKE - Recognizing MISTAKE - ACCEPTANCE

"SOURCE of MISTAKES" =>

"Thinking you know better than God"....

ק"ל = believed he could do "better" than God!

all mistakes come from believing than God get it wrong

"YOU AGREE with GOD" - do not desire God to agree with you

How STUPID is it to want God to agree to your desires

אניח - POOR - HOMELESS - GOOD SOULS - THIN

GENTLE - KIND - SOFT - GOODNESS - HUMILITY - FRAGILE

SACRIFICIAL REBBE - SOFT + KIND - ELEVATED ONE

When you STARVE the ניוות - leads to כוונות

כוונות is VERY IMPORTANT for ניוות

all people WANT ניוות and IN LOVE with ניוות

which DETACHES + DIVORCES from ניוות + כוונות

והוא יקח את נפשו ויהרגוהו * וכן

ועטוף הוא לי חיבור וזהו ולפני ה' ישפוך שיחו פי' שהלדיק ישפוך את השיחה של העני לפני ד' לקבלי באהבה *

וירא פי' גם כאן וירא פינחס דהלומד תורי לשמה נקי הלימוד הזה בשם ראי' כי כוונתו בלימודו לראות המורה הכתוב בלימוד הטיח למען עשותה * משא"כ הלומד ש"ל כוונתו כדי להקרא רבי * והו וירא פינחס הכתוב מעיד עליו שגורמו ה' לשמה הנקי בשם ראי' והנה זמרי ה' נשיא שבט מישרלל והי' גדול בתורי * וכאשר ראה פינחס שעשה המעשה ההוא הבין שגורמו ה' שלא לשמה כל מה שלמד ונמלא שלא נברא מתורתו רק הגוף של התורי ולכן ויקח רמ"ה בידו פי' את הרמ"ה אברי הגופי' של זמרי לקח בידו לתקנו ולהשפיע להם חיות בתוכם וק"ל *

פרשת פנחס

ויברר כו' פינחס בן אלעזר בן כו' עד ולא כליתי כו' ופרש"י לפי שהיו השבטים מבזין אותו הרחיקם בן פוטי זה שפיטם כו' והרג נשיא שבט מישרלל לכך בא הכתוב ויחסו אחר אהרן ויש להקשות וכי הם לא היו יודעין מזה שמלך אב הוא מיוחס ואעפ"כ דברו ומה הועיל שנכתב בתורה יחוסם של אהרן * ונר' לפרש דהנה יש כמה ב"א שאינם מרגישים חיזה דבר אם בא לידם אם לעשות הדבר ההוא או לאו לפי שאין מבינים לנפות עלמן אם יש מלוא בשמות הדבר ההוא כי הילי"ר מסמא את עיני האדם לבלתי ראות האמת חלילי' אלא כשרואין לדיק אי' שעושי' הדבר ההוא והלדיק הוא עושה הדבר באהבי' ויראה כ"כ עד שכל הרואין אותו מעידין על הדבר שהוא מלוא גדולי' לעשות כמעשהו אעפ"י שמתחילה לא ידעו אם יש מלוא בה * כן ה' הדבר כאן שאלל השבטים בתחילי' לא הבינו את המלוי' של הריגת זמרי וכמ"ש שנתעלמה ממנו הלכה וכשבא פינחס ועשה הדבר הזה בכה קדושתו הגדולה אז הרגישו כולם פה אחד שזה מלוא גדולה להרוג אותו אעפ"י שהוא נשיא לכך ה' בעיניהם חידוש גדול על פינחס שהי' מלך אם בן פוטי * ועשה דבר גדול כזה מה שלא עלה בלבים כלל שזה הוא מלוא ואיך בא זה לפינחס לידע מן הסוד ההוא לכך מתרן הכתוב לומר לא יהי' הדבר חידוש בעיניכם ה"ה בין אהרן ועמדה לו זכות אהרן * והם שדברו חלילי' לא מחמת גנאי' דכרו אלא כמתמיהי' על עלמם איך לא הרגישו דבר לעשות כמעשהו הקדושה והטהורה * הוולא לנו מזה שאחר עשה

העולמות נקראים מדות ונריך אדם לדבק עלמנו ע"י עשיות המלות בעולמות ואמנם גם העולמות הם גבוהי' מעל גבוה ווא"ל לדבק בהם כ"א בעשות המלוא בשלימות * ולמדו לנו רבותינו איך נתנהג בעשיות המלוא ואמרו מה הוא רחום דהיינו הש"י המטיב לנו הוא הכל מלך הרחמי' כמ"ש חז"ל על פי' מי הקדימני כו' כלום עשית מעקה אם לא נתתי לך בית וכן בכל מלוא הש"י מקדים להאדם ואח"כ האדם עושה המלוא : וזהו מה הוא רחום כו' דהיינו בעשותך המלוא תעשי' ברחמים הא כי"ל היינו צדיקות גדול במס"ג בכל רמ"ה אברים וזוהו אתה מרחם על עלמך ושמתך כמ"ש ז"ל מה יעשה אדם ויהי' ימות חי' והיינו כמאמרינו צמה שהוא ממת עלמנו במס"ג בעבודתו צוה מחי' עלמנו * והו ואתם הדבקי' ר"ל הו"ו מוסיף על הענין ראשון היינו כשאתם מדבקי' בהש"י צ"ה ע"י המלות תראו שחבו גם אתם כהדבקי' פי' תמסרו עלמכם בכל רמ"ה אברים ותכניסו הכל כהדבקות והנה הדבקות הוא דבר התבוננת ועיוני בשכל להסיר כל מחשבותיו רק שיהא מחושי' ומחשבתו על הדבר הזה שהוא עושה והוא הנקרא בשם ראי' שרואה בעין השכל להדבק בדבק טוב * והו וירא פינחס דהיינו בחשבו לעשות המלוי' הזאת לנקום נקמת ה' ראה לעשות המלוי' בדבקות גדול * ויקח רמ"ה דהיינו כל רמ"ה אבריו ומסר נפשו והכניס כל עלמנו בהדבקות וידקור את שניהם ועי"ז השיב החימה מעל בני ישראל *

בד"א והוא ע"פ דאיחא בנמי' לעולם ילמוד אדם תורי' ומלות אפילו שלא לשמה שמתוך שלא לשמה בא לשמה * נרא' לפרש דהנה כל תורה ומלות הנעשים בלי כוונ' היא כגוף בלי נשמה ונמלא כשארם לומד תורי' או עושה מלוי' שלא לשמ' נברא מזה רק הגוף לבד בלא נשמה * ולא כן הלדיק הקדוש הלומד לשמה שנברא ע"י רמ"ה אברים רוחניים * ויש יכולת ביד הלדיק הלומד לשמה להעלות התורי' והמלות של זה שלמד שלא לשמה כי יכולת בידו להמשיכו נשמה לתורתו של זה שעשי' הגוף לבד * והו הפי' מתוך שלא לשמה בא לשמה פי' שהתורה היא תבא ליד הלומד לשמה והוא יתקנה ע"י אברי הגשמי' * והו ג"כ יכול להיות כיון הפסוק תפלי' לעני כי יעטוף כו' פי' עני הוא הנקי' העני בדעת ואינו יכול לכווין בתפלתו ותקנתו שיחבר א"ע עם הלדיק הגמור המכוין בתפלה והוא יעלה את תפלת העני עם תפלתו הזכה כי תפלת העני נשאר' בלא נשמי' והלדיק נותן בה חיות ועי"ז תפלתו עולה *

וידבר תפלה לעני איך יעשה שתקובל תפלתו לרצון ומפי' הכתוב כי יעטוף פי' שיתחבר עם הלדיק גמור

connections
when "kill" the mind => automatically hard to connect

המעשה דפינהם * ולא כליתי כו' ר"ל ע"י אין סוף ותכלה להשיג לא אחתי ולא ישראל מחמת שהם מסתכלי בגדולתי ורואי ומדיני שאין לי סוף ותכלה ומחמת שיש להם אחדות אין תכלה להשיגם ג"כ ומלת את פי כמו עם בני ישראל וק"ל *

או יאמר ע"ד הפשוט הדנה כבר דקדקו כתוב אי' אומר חסד אל כל היום

וכתוב אי' אומר אל זועם בכל יום ונראי שלפי כשיש דין למטה אין דין למעלי והיינו כשהלדיק רואי אחיה שפלות מהאדם והוא מוכיחו על פניו וכועס עליו על עשותו זאת זה הוא כמו דין * הוא פועל שמבטל מעליו הדין מלמעלי * והל נקרא הלדיק כמי' ויקרא לו אל אלקי ישראל ודרשו שהקב"ה קרא ליעקב אל * והיינו בזמן שאל הוא הלדיק זועם בכל יום למטה אז חסד אל כל היום ונמצא לרדקו יחדיו ב' הפסוקים * והו אלקים בארמנותיה הוה"ו נקרא ארמון ע"ד שאמרו התקן ע"מך בפרודור ואלקים הוא דין והיינו כשיש דין בארמנותיו למטה אז נודע למשגב פי' אז נודע יתי למשגב פי' למחסה ולמסתור מכל חק * והו בקנאו את קנאתי ולא כליתי מתוך שעשה בהם דין למטה לזה לא כליתי אותם כי נתעורר עליהם הרחמים הגדולים אכיה"ר *

עוד לחלוה מילין ונשיב שנית לבאר פי' הפסוק אחי די לא שניתי ואתם ב"י לא כליתם *

דהנה כשעלי ברצונו הפשוט לברוא את העולם כדי להטיב לברואים ולא הי' מקום פנוי וזולתו כי הא"ס ב"ה אין בו לא תחילי ולא סוף ולמאס שכינתו ונשאר מקום פנוי וזו היא הנקוד' ונעטי יו"ד היא חכמה וזהו והחכמי' מאין תמצא * וברא את העולם באור הישר הוא השם הוי"ה ב"ה כסדרו * ויברא את האדם בללמו וחתם אותו בחותם המלך הוא השם הוי"ה ב"ה מדינת ומחן חותם בת"ת על הגוף ועל הגשמי' כי כן הדין ביין במקום חשש מצע ככרי לריד תב"ת כמו כן האדם צוע"ו השפל לריד חותם המלך הקדוש כדי להשמר לכל יתערבו בניו וחתמו בשם הוי"ה ב"ה הישר ואף שבאותיות האל"ף ב"ת התיא קודמות ליו"ד אך מפני שהאותיות עליוני' הם ע"פ תשרק ותי' קודמת והוא השם הישר ואמנם כי כן שהש"י ב"ה אין בו שום השתנות ח"ו להי' פעמים לטובי' ופעמים להיפך חלילי' כי מפי עליון כו' והוא אחד באחדות האמיתי' בלי שום השתנות רק ההשתנות בא ע"י מעשה ב"ה בעשותם אי' מכל מצות אשר לא תעשיה ח"ו הם מהפכין האור הישר ונעשים האותיות של השם מהוספי' דהיינו והי"ה וזהו ג"כ פי' הפסוק ויאמר אתם שמוע כו' והישר בעיניו תעשה פי' תפעול ע"י מעשיך שתעשה הישר באותיות השם

שעשה פינהם דבר זה הכינים קנאה בלב עם הקודש שמתיום והלאה יצטו על ארמותיהם בעינה פקוחא לסיחור ור"ו ושכר במצות הי' * והנה האדם העובד הי' מעלמו ולפי שכלו אז אינו יכול להגיע לעלות כ"א עד מקום ששכלו מגיע וכפי שרשו וכה הבנתו * אבל כשאדם רואה מחזירו דבר טוב והוא מקנא עלמו בו עשות ג"כ כך הקנאה מביאה שיעשה אפילו שלא כדרך הטבע ויכול לעלות למעלי ע"י ולכך כתיב אל תקנא כו' כ"א ביראת הי' כל היום * וזהו פינהם בן אלעזר כו' השיב כו' ע"י בקנאו את קנאתי בתוכם פי' שהכנים בלב ישראל הקנאה ביראת הי' כו' ולא כליתי פי' הדבר הזה הוא דבר שאין בו כליון * לכן אמור הנני נתון לו בריתי שלום כי האדם הנקי עובד הי' באמת הוא השלם בעובדי' ומי גרם זה פינהם בגודל קדושתו ולכך נתתי לו ברית שלום * ועיין עליו :

בר"א כי מלת בתוכם הוא שפת יתר לכאורה *

וכי' לפרש בהקדים פי' אחי הי' לא שניתי ואתם בני יעקב לא כליתם * למשל מי שיש לו אבן טוב רק שאינו מבין גדולתו ובכל פעם שמסתכל בו הטיב הוא רואה ומבין גדול מעלתו יותר ויותר והאבן הזה אין בו השתנות בעלמותו * כן הנמשל הבורא ב"ה יתעלה אין בו שום השתנות חלילי' והוא אחד פשוט האמיתי וכל זמן שאדם מסתכל ורואה בגדולותיו ורוממותיו הוא משיג בכל פעם יותר ויותר גדול רוממותו ואין קץ וסוף לרוממותו להשיגו * וזהו אחי הי' לא שניתי * לכן ואתם בני ישראל לא צליתם * ר"ל שכלתי אפשרי לכם לבא אל כלות הסוף השגתו ואין לכם תכלה וסוף להשגתו * וזהו אלקי' בארמנותי' נודע למשגב * ר"ל כשאדם רואה שיהא אלקים שוכן בארמנותיו היינו צנופו ובתוכו שהוא מתחב ומסתכל בו תמיד * אז נודע למשגב פי' אז נודע שהוא גדול וקדוש ומשגב ואין חקר לתבונתו * ונמצא בזמן שישראל מסתכלין ורואי' בגדולותיו אין יכולים לבא אל סוף השיגו * וכמו כן ישראל כשיש להם אחדות ג"כ אין סוף וקץ להשיג מעלתם * והנה יש ב' מדרגות ב"ה שפלים ורשעי' בראותם הלדיק שהולך בלדקו ותומו מתקנאי' בו ומתקוטטי' ועוררים עליו באמרם כוונתם לקנא קנאת הי' לבאות הבורע בלבם * ויש לדיקים המתקנאי' באמת קנאת הי' לבאות ברשעים גמורי' ומאן נוכח מי האמת אהו הזה או זה * אלא כן הדבר מי שדבריו נשמעי' ומתקבלים אל הלב בודאי דבריו כנים ואמיתים והוא הלדיק שדבריו יולאי' מן הלב ונכנסי' אל הלב ועי"ו יבא אחדות להם בינו לבינם * וזהו וירא פינהם כו' בתוכם פי' שניכנס קנאתו אל לבם ובתוכם והטוב בעיניהם

כמו זר נחשב שיחפון הלדיק בעשירות ואדרבה הלא
 מזינו הסיפך שלא חפץ בעשירות בארונו של יוסף
 ועליו נא' חכם לב זיקק ממות: אך נר' דהנה כל
 דיבור היוצא מהאדם אינו הולך לריק ולבטלה: כ"א
 מדברי הלדיק הקדוש נברא מלאך הקדוש והסיפוך
 מאדם רע נברא מלאך רע ח"ו: והנה זה הדיבור
 הוא משוטט בארץ באין מנוחה עד בואו להלדיק ואז
 נופל להלדיק הזה במחשבתו הדיבור ההוא והוא
 מעלהו אל הקדושה: והוא שלפעמים בא להלדיק
 מחשב' אשר מעולם לא עברה על דעתו המחשבה
 ההיא ואין זה כ"א היוצא מפי איזה רשע ומשוטטת
 עד מלאה מנוח: והוא פ"י הפסוק משכני אחריו
 נרו' דהיינו שהמחשב' אשר לא טוב' אומרת להלדיק
 משכני להקדושה כי אחריו נרו' ואח"כ בבוא' אל
 הקדש משבחת ואומרת הביאתי המלך חדריו הוא
 הלדיק הנקרא מלך הביאתי בחדרי קדש של הש"י
 ז"ה: והוא שאמרו פסל לך הפסולות יהא שלך פ"י
 הדברים הפסולי' והמחשבות הפסולות יהא שלך
 שאת' תביאם אל הקדוש' ובוה יתעלו ומכאן נתעשר
 משה עשירות גדול לא יערכו כל זהב סגור* הם
 המחשבות* והוא כוונת הפ' בכאן כי לורר' הם
 לכס בזכליה' פ"י ע"י מחשבות הרע ודיבורם הרע
 פועלים שגם אחס י' לכס המחשבות ההם כדי
 להעלותם וצלמת הוא עבודה גדולה לכס וק"ל*

פרשת ממות

וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל*
 דהנה הלדיק הרו' להמשיך השפעות
 על ישראל לר' לחבר עמו אשר לדיקים שע"י
 הדיבור המדבר עמהם הוא משפיע לכל ישראל והם
 המסייע' אותו אל הטוב ההיא להסתים פי המקטרג
 מעליו בזכות הרבים: משא"כ כשהוא לבדו לר'ך
 כח גדול ויד חזקה להשקיט המקטרג לכל ישלוט
 בו* והוא שאמר משה רבינו ע"ה איכה אשא לבדי
 כו' פ"י כשאני לבדי בלא התחברות אשר לדיקים
 הוא למשא עלי להמשיך לכס לורכיס כו' * והוא
 וידבר משה אל ראשי המטות פ"י שחבר עצמו עם
 הלדיקים לבני ישראל כמו בשביל ישראל להמשיך
 להם שפע וק"ל* חסו עורי לפון ובואי תימן:
 ר"ל הסיבה שע"י תעורר את הלפון היא השפעות
 פרנסה ע"ש מלפון זהב יאתה: ובואי תימן
 לר'ך אתה שתבוא למדרגות תימן ע"ד הרולה
 להסתים ידרים והיינו התחברות הלדיקים והחכמים
 כ"ל*

סדר
 רק חיי
 תשא

הקדוש כי האותיות נקרא עינים לפי שמאירים וחו
 כי אני ה' רופאך והיינו כשתהרהר בתשוב' לתקן
 את אשר הפכת האותיות השם ותחזירו לכמות שהי'
 זו היא רפואתך* היוצא לנו מזה עבור שהאדם מלוכש
 בחומר וע"י תהפך בחומר חותם המלך הוא הוי"ה
 ז"ה הנחתם על הגוף* אמנם השמ' שהיא חלק
 אלוה ממעל משתוקקת תמיד עלות לשרשה מאור
 העליון ומעוררת את האדם תמיד לתשוב' ולכן חותמה
 קיים והשם הוי"ה שבתוכי עומד בקיומו ואינו
 משתנה* חסו אני ד' לא שיתי פ"י לשון שני ולשון
 שינוי ר"ל השם השני החתום על השמ' אינו
 משתנה לעולם* ואחס ז"י לא כליתם לפי שהשמ'
 מחזרת אחתם למוטב* וכיוצא בדבר זה ה"י
 כוונת פנחס גם כאן להשיב את ישראל ולעורר
 רוחם בקרבם אל ה' וע"י פעל שנטע' השם הוי"ה
 ז"ה ישר באותיותיו ולזה נעשה מן חמה ממה*
 חסו השיב את חמתי ונעשה מחיתי מעל ז"י את
 כל הטאתם כי חזרו בתשוב' פ"י ולא כליתי כו'
 והכן*

ויאמר

כו' לרור את המדינים כו' ע"ד פעור
 וע"ד כזבי כו' ויש לדקק אמרו כי
 לוררים כו' בזהו על דבר העבר ונתהוה כבר*
 וגם אמרו בזכליהם שפ"י המחשב' וכי במחשב' לבד
 הרעו לישראל הלא גם פעלו המעש' ג"כ בדבר פעור
 וכזבי כנאמר* ונרא' לפרש כי עיקר כוונת הכורח
 ז"ה בזקמתו במדין ה"י מחמת גודל המחשבות
 והרהורים רעים שנתהוו לישראל על ידם בדברים
 בקיפור המעשה דפעור או מעשה דכזבי וע"י
 הדיבור שדברו גם נפלו לישראל הרהורי תאויות*
 והכלל בזה שבכל עביר' נברא קליפי' ר"ל וכ"י
 שהקליפי' בעולם אזי נופלים מחשבות רעות לאדם
 מאלוה העציר' ולר'ך האדם השב לבצר הקליפה
 ההיא מן הארץ: וגם כ"י כ"י שהיו אותם הרשע'
 המדינין בעולם אז היו עדיין הרהורי עבירה דפעור
 שולטי' בישראל לבלבל להם המחשבה ולכך נלטוה
 משה רבינו ע"ה לנקום בהם נקמת ד' * חסו כי
 לוררים לכס בזהו פ"י עדיין הם לורר' לכס ומפרש
 הכתוב בזה: בזכליהם אשר נכלו לכס על דבר
 פעור: פ"י באותן המחשב' הרעות המתהו' לכס
 בדברכם במעשה דפעור וע"ד כזבי כו' ולכך תבערו
 אותם מן הארץ ותהיו טהורים וקדושי' ובערת הרע
 מקרבך אכ"י וק"ל*

א' יש לפרש באופן אחר ובסיגנון אחד: ע"פ מ"ש חז"ל
 פסל לך הפסולות יהא שלך מכאן נתעשר משה: והכי

הכורע בצורך לריך שיראה איסר נגד לבו * פי' לריך שזוכנע כ"כ שירא' איסר כנגד לבו להיות נגד לבו שעשה איסורי' וחטאי' למען הפעולה הכ"ל להטיב לישראל ע"י התקשרותו בהם * וזה שאמרו על ר"ע כשהיה מתפלל בליבור היה מקצר ועולה פי' שהראה לעלמו שהוא מקצר בעבודה למען היות דבוק עם הליבור להשפיע להם רב טוב וכשהי' מתפלל ביחיד ר"ל שלפעמים כשהי' מתבודד פס"ע להתאחד באחדות * אדם מניחו צויות זו ומלאו צויות אחרת פי' שלכ"ל נדמה להם שהוא צויות זו העוה"ז והוא הי' צויות אחרת בעולמות עליונים כי כן דרך הלידיק אף שהוא מדבר עם ב"ח בכל זאת נפשו קשור' למעלי' בעולמות * ואפשר שזה רמזו ז"ל באמרם מאין דלא כרע צמודים אחר כו' נעשה שדרתו נחש כי זה מדה כנגד מדה * דבאמת לריך להבין מאין יבא להלידיק גמור שלא יהי' ידל למלא עלמו שלם במעשיו זה הוא באמת מתמת חטא הנחש בלתי אפשרי היות שלם * וזה שלא כרע צמודים פי' בדרך הכריע' היינו עד שיראה איסר שפי' כ"ל ההכנע' הגדולה והוא סובר בעלמו שתיקן הכל ולא התאמן לבא אל ז' מדריגות הכ"ל נעשה שדרתו נחש מכ"מ עבור שלא הכניע עלמו * ונחזור לביאור הכתוב לא יחל דברו פרש"י ז"ל לא יעשה דבריו חולין י"ל הפי' לפי דרכנו שהלידיק הזה לריך לראות שלא יהא דבריו חולין כלל וכלל כ"א קדושה ודביקות * אבל אחרים מוחלין לו * ר"ל אבל אחרים הבאים אליו בדבר הלטרכותם לפעול להם דברי גשמיות הוא מוכרח לדבר עמהם בדברי חולין הגשמיים האלו לפעול להם כל לרכם : ככל היואלא מפיו יעשה פי' ככל אשר יאלא מפי הלידיק כן יעשה הי' אלקים כמ"ש הלידיק גזר והקב"ה מקיים *

בד"א וידבר משה אל ראשי המטות כו' זה הדבר אשר לוח ד' : ע"פ דחיתא צנמי' כל הנביאי' התנבאו בכה נוסף עליהם משה שנתנבא בלשון זה הדבר ולהבין הפרש שביניהם ומה ג"מ באזה הלשון שביבאו * ונר' כי דרך הלידיק הגדול אשר רוח אלקים דבר בו בגודל קדושתו * אז השומע דבריו נדמה לו שכדבריו הקדושים כן כחוב צתורה הקדוש' ומוליא פסוקי' המסייעים לדברי הלידיק והוא אומר על דברי הלידיק זה הדבר אשר לוח ד' פי' אלו דברי' שהלידיק הם הדברי' הנאמרי' מפי ד' : ויש שאר לדיקים אשר אינם במדרגתם כ"כ שהי' כל השומעי' נדמי' צעיייהם כאלו כתובי' צתורי' אלא שמעידים על דבריהם שהם דברי יוסר ואמת ודברי אלקים חיים אבל אינו מוליא אותם כתובי' צתורי' * וזהו כל הנביאי' מתנבאי' בכה : פי' שהיו מעדיין על דבריהם לאמר כה ראוי וככו * נוסף עליהם משה שהתנבא בלשון זה הדבר פי' שהיו אומרי' על דבריו זה הדבר אשר לוח ד' פי' שרוח אלקים כ"כ דבר בו עד שהיו מעידי' הכל שדבריו דברי תורה והמה בכחובי' * והוא וידבר משה אל ראשי המטות לבי' לאמר זה הדבר פי' כ"ל שיאמרו תורי' כך בדביקות לבי' ישראל לאמר זה הדבר * פי' שיאמרו בני ישראל על דבריהם זה הדבר אשר לוח ד' והבין *

איש כי ידור נדר כו' כ"ל דהני' האדם יש לו חלק אלוה ממעל וליך האדם להבין ולעשות דירה נאה להתקן הוא דהיינו בעולמות עליוני' : והוא כי ידור לשון דירה לר"ל לחלק אלקי' * והוא שאמרו חז"ל סתם השוכר דירה היא לתתין יומין : זה רמז על האדם הרולה לקנות דירה לחלקו ממעל לריך לתתן מעשיו בכל תלתין יומין דהיינו להרהר בתשובה ולהדר על כל מעשיו שעש' כל שלשים יום שזה תקנו חז"ל להתענות בכל ער"ח כדי לפשפש במעשיו * ולזה רמזו על ריב"ל שהי' מהדר תלמודו כל לי' יום : או השבע שבעה * פי' שבעה הוא מלי' שבעה שלריך האדם לעבוד צ"ו מדרגות ע"ד שפרשתי ששת ימים תעשה מלאכה וזכור השביעי שבת רמז שלריך לתתן השעה קלוזו ואחר זה יבא אל המדרגה השביעית היא קדושת שבת : והוא השבע שבעה דהיינו ז' מדרג' שכל לי' כ"ל חז"ל לאסור איסר על נפשו רמז אה' שיבא הלידיק ויב' המדרגות לריך לראות בשכלו ולהבין שצריך לא יבא י"ח בעבודתו וידמה צעיינו תמיד כאלו מקצר בעבודה ולמלאו בעלמו תמיד חסרוני' וחטאי' ואיסורי' כדי שפי' פתיחושו במעשיו יהי' דבוק עם העולם למטי' ויהי' מקושר עמהם להשפיעם רב טוב הלטרכותם : והוא לאסור איסר על נפשו פי' למלאו תמיד שעש' איסורי' של חטא : והוא שאמרו

30 days

או יאמר ככל היואלא כו' ע"ד שאנו אומרים הי' שפתי תפתח ופי' יגיד תהלתך דהיינו שפיתח את שפתינו ופי' יגיד לשון המשכה תהלתך ר"ל מן מדי' היואלים מפי יהו' נמשכי' עד יולם עליון סנק' ונולם ונמלא דברי קדוש' שהלידיק מדבר הם דבוקי' בפי' ונמשכי' ועולים עד עולי' עליון ואיני' נפסקי' ללא' מפיו ממש רק דבוקי' גם בפי' הקדוש : ולא כן דברי הגשמי' הנפסקי' מהדיבור : והלידיק לריך לראות שגם דברי הגשמיות שלו יהי' ג"כ בקדוש' וטהרה גדולה למען יעשה בהם ג"כ עשיות קדושה * והוא ככל היואלא מפיו פי' אפי' דברי גשמי' יעשה בהם תיקון :

וידור שנא' כפי' מסעי' לו את צ"י כו' כי אתם באים אל ארץ כנען : פי' כשתצאו להשגיב ולשבר כה החילוני' וס"ח הנקרא ארץ כנען * זאת הארץ אשר תפול לכם כפירש"י ע"י שהפיל הקב"ה שרי האומות לפנייהם : ולפי דרכנו פי' אהם

under
each
phrase
lived
1600
you
connected
when
more of

Lesson
of
every
place

appears
is
accepted

"הוא
הוא
הוא

אלימלך

מטות

נועם

דין ויש עולם שהוא רחמי ויש עולם שהוא משותף
 ברחמים: וכן כל עולם ועולם מיוחד לעצמו כל אחד
 למצותו ותיקונו * אך מחמת שיש בני אדם המנקלקים
 במעשיהם אשר לא טובים ופוגמים חלילה בזאת
 עולם * זה נקרא בשם מסעי ע"ד ויסעו מהר ההר
 דאיתא בזוהר פ' חוקת דנטלי מלאפא תלמודא כו'
 ע"ש לשון * ולריך הלדיק לתקן מה שקלקו עולם זה
 נקרא בשם חניני ע"ד שאמר הכתוב ויחן ישראל נגד
 ההר ולכן ואמר ויסעו ויחמו: ר"ל מה שנסעו מקדמונו
 של עולם קאת וקלקו בזאת עולם: ויחמו פי שהי'
 הלדיקים צדיקים מתקיים כנ"ל לכן בפסוק ויחמו
 ברחמה פי רשי צפרוש ע"ש הלשון הרע של מרגלים
 נקרא המקום רחמה ע"ש גחלי רחמי ע"ש ולא פי'
 כן בשאר מסעות בשביל שזה החטא הי' בגלוי שהוא
 חטא המרגלי: וזהו ויכתוב משה את מולאיהם
 למסעיהם פי היינו מה שהלדיקים מולאיהם בפייהם
 בכחם בפנימיותם הקדוש הם מתקני את המסעות
 כנ"ל: וזהו ויראו יושבי קלוות מאותותיך: ר"ל
 יושבי קלוות הם הלדיקי ה'ושבי תמיד על הקלוות
 דהיינו על ז' קלוות לתקן ולהמתיק דיני' ולעורר
 הרחמי ע"ד יעקב איש תם יושב אהלים פי ז'
 אהלים היינו דו"ר ומפרש הפסוק לה' שהלדיקים
 נוטלי ראי' לזה מאותותיך פי והלדיקים הם נוטלים
 ראי' מן התורי הקדוש שכן נר' מאותיות התורי
 כאשר מלינו בהתורי לכאור' תיבת ואותיות יתירות
 כמו המסעות הנ"ל שרריך אומד למה נכתבו ומלת
 ויחמו הוא מיותר לכאור': אלא שהתורי רמזה בז'
 שהלדיקים תקנו הכל כל מה שקלקו אותו כנ"ל *
 ולפעמים היו ממתיקי דיניים שנתעוררו ע"י המעש'
 לא טוב: ולפעמים היו מעוררים רחמי כל עולם
 לפי ענינו * ולכן הלדיקים הבאי' אחריהם יולאי'
 בעקבותיהם ועושים ג"כ כמעשיהם ז"צ קלוות כנ"ל *
 וזהו מולאי בקר ר"ל שהם ממליאי' ופועלים רחמי'
 הנקרא בקר * וערב תרנין הם דיני' הנקראי' ערב
 וממתיקי' אותם לרחמים ומלא גס הם מרננים
 ברהם ושמה ואור ליהודים אמר * וזהו פי' מעולם
 לא לן אדם צירושלים ועבירה בידו וכבר דקדקתי
 בו עיין לעיל ולפי דרכנו פי' דהדין נקרא לשון לינה
 שהוא ערב כנ"ל ומי שבירד להתפלל ולהמתיק אותם
 ואינו עושה זאת הוא נקרא חוטא כעש"ה גס אכזי'
 חלילה לי מחטוא מחדול להתפלל: וזהו לא לן אדם
 דהיינו שלא הי' איז' דין חלילה על איזה אדם ולא הי'
 ממתיקי' אותו זה לא הי' כלל וזהו ועבירה בידו פי' שלא הי'
 המכשלה הזאת תחתידם שיראו איזה דינין ולא הי' מתפללי'
 וממתיקי' כי מיבק ומיד התפללו ופעלו בתפלתם הזכה
 ועבודת הכשרות להמתיק הכל ולהפכו לרחמי' *

אחם תפילו הס"א כנחלה ר"ל ע"י התורי הקדוש הנקרא
 נחלי: ארץ כנען לגבולתי ר"ל שתרצו לשבר הגבולי'
 של הס"א * ואמר הכתוב והי' לכם פאת נגב ממדבר
 זין * פי' אחר הגבול של הס"א על שאינו מניחה לכם
 לבא לפאה נגב היא החכמי ע"ד הנ"ל הרואה להחכים
 ידריס * מדבר זין דאיתא מדבר זין הוא מדבר סיני
 רמו התורי הקדוש הנחנה בסיני * והס"א מעבדות
 אחכם מעסוק בה * ועיקר העיכוב הוא ע"י אדום
 כמ"ש מי מעכב שצדור מלכות אצל אחר שחשברו
 את הס"א וגבולותי תזכו והיה לכם גבול נגב מקלה
 ים המלח קדמה * קלה ים הוא העולם עליון הנקרא
 ים התלמוד המלח ר"ל תמתיקו אותם כמו מלח
 הממתיק הכשר * קדמה פי' ע"י שנגיעו בתורה לים
 הפליון תפשו נחת רוח להצורה ז"ה שהוא קדמונו
 של עולם * וכבר לכם הגבול מנגב למעלה עקרבים
 פי' שתזכו בזה לכבד אתכם עם הגבול הזה אחר
 שתתקנו אותו עד למעלה עקרבים דאיתא אפילו נהש
 כרוך על עקבו לא יפסיק ר"ל נחש רמו לנחש
 הקדמוני שהטיל וזהמא שע"ז אין לדיק בארץ אשר
 יעשה עוב ולא יחטא כמו שכתבתי כבר בפ' שהלדיק
 מולא תמיד בעלמו חסרונות וקילור בעבודתו ית'
 והוא באמת מחמת חטא הנחש וזהו נחש כרוך על
 עקבו דהיינו הטאים שאדם דש בעקביו כרוך עליו
 מחמת הנחש לא יפסיק: ר"ל בשביל זה לא יפסיק
 מדבקתו * ואמרו חז"ל הני מיני נחש אצל עקרב
 יפסיק: זה רמו שאם חלילי' בזאת חטא נכשל שהוא
 חליליה סכנה דהיינו חטא ממש ח"ו ע"ז יפסוק
 פלמו מהדביקי חלילי' * וזהו שאמר הכתוב כשתשברו
 ותכניע הס"א אזי תגיעו למעלי' עקרבים שלא ישלטו
 בכס שום עקרב הוא חטא ממש חלילה ותהיו למעלי'
 למעלה שלא יוכל ליגע בכס כזאת * והשם זכנו
 לעבדו בתמים שלא ישלטו בנו יאה"ר וזכה בזהר'
 לביאת משיחנו שיחוקן חטא הנחש ומלאה הארץ
 דעם אכ"ר *

Elie
Siberski
1987

* פרשת מסעי *

ויכתוב משה את מולאיהם למסעיהם: כ"ל
 דהנה לכאורה יש לדקדק אי שהי' לו
 לכתוב ויכתוב משה את מסעיהם ומלת מולאיהם
 הוא מיותר ואין לו פי' לכאורה * וגם למה נכתבו
 המסעות הללו וכמו שדקדק רש"י ז"ל: ועוד למה נכתב
 בכל מסעי ויחמו והיו די בכתבו ויסעו בני ישראל
 מרעמסם לסוכות וכנולס' אך הענין דהנה מ"צ מסעות
 נכתבו כאן רמו למ"צ עולמות * והנה יש עולם שהוא

הוא לא מרגיש את "you" - single + lonely + poor - dark + yellow + more + light + dark

THE MISTAKE IS TO BELIEVE (ר' ר' קוק + Rabbis)

נועם

198 BECAUSE the "elite" did smelly spectacular fireworks people then think you can bypass "GOD" + מוֹרָס people think they can "outsmart GOD" and battle + win

THAT'S WRONG to believe "bypass" GOD.

DIVINE GOD IS 100% PERFECT.

אֵלֹהִים מִלְּפָנֶיךָ וְעַתָּה מִלְּפָנֶיךָ

When humans do BAD things and have Success they are example to OTHERS to do BAD

IF the WORLD is to EXIST then human need to DESTROY each other and kill each other (מלחמה)

DOING BAD to EACH OTHER is what humans do SAYING BAD things about each other is what humans do

DOING BAD to MOTHER EARTH is WRONG THINKING BAD AGAINST GOD is WRONG - מַעֲרֵב

ASKING מִלְּפָנֶיךָ - ר' ר' קוק

I WANT TO BE IN SYNC WITH DIVINE

I DON'T WANT ANYTHING that is NOT DESTINY

I DON'T WANT ANYTHING that would mess-up אַנְד

I ONLY WANT whatever is CORRECT + IN SYNC I WANT TO GET IT RIGHT יוֹרֵד

אלה הדברים כו' * ונקדים לפרש הפסוק תנו לחלקי כו' ועשו כו' * לכאורה איך מחובנו לה * חמנם כבר הקדמנו וכתבנו שהלדיק ע"י מ הקדושים יכול לבטל כל הגזרות מישראל ולהש להם כאשר תגור אומר ויקם הקב"ה מקיים דבר חסו שאמרו חז"ל כל העולם לא נברא אלא לנות דהיינו ברית העולם הוא למען לנות להש"ת הנקרא זה כמו שכתוב זה אלי ואנוהו כנ"ל שה גור והקב"ה מקיים * ואפשר לומר שזה כוונו חז"ל מתחילה עלה במחשבו לברוא במדת הדין שאין העולם מתקיים ותתפר למדת הרחמים ו לווחו קמחי דקמחי וכי יש ח"ו השתנות ונראה לה בגמי' שלשה שותפים בחדש הקב"ה אצלו ואנו * אצלו הוא הלדיק הנקרא אצלו כמו שאמר אלישע לאל אצלו אצלו רכב ישראל * ואנו היינו נכנסת ישראל כ השכיני ואצלו מזריע את הלבון דהיינו שהלדיק מ את העוונות ומהפך הדינים לרחמים * וגם השכי נקראת רחמים * וממלא יהי' לפירוש כך שבוח לא חזר הקב"ה * ומחשבתו ית' נתקיימה אף לו הכריחה שנברא במדה"ד אך שמסר ונתן סר ביד הלדיק ועשאו שותף למעשי בראשית שיהי' להפך הדין לרחמים בדיקתו ותפילותיו ונמלא שה הדבר כמקדם חסו הסי' של ותתפר קאי על הו' שפשוו הש"ת שותף בזה שיהי' יכול להמתיק הדי ולהפכם לרחמים גמורים והכל הי' בסקרא אחו ובמה הוא ממתיק את הדינים היינו ע"י גבורו של הלדיק שלריך להתגבר עליהם דהיינו דוגמ שהדינים נקראים גבורות * והנה הלדיק לו לעלות במדרגתו עד מקום שורש הדינים ושם ג ממתק אותם בשרשם ע"י גבורותיו כי כל דבר לו להיות דומה בדומה דהיינו לגבור מלחמה לו לעמוד כנגדו ג"כ גבור מלחמה * חסו דלי' במשנה היואלין להליל חחרין למקומן ואמריין בו וכלי זיין בידם ר"ל הלדיקים היואלין להליל ו ישראל להכניע ולהמתיק הדיני' חחרין למקו לריכין לחזור ולעלות למקום שורש הדינים ומולו ועיקרם * וכלי זיין בידו דהיינו בגבורתם לרי לעלות לשורשם להמתיק אותם במקומם והש"ת ב"ה רונה בזה כדאיתא ללחוני בני

ר' ר' קוק + SATI

ועיקר דלאורייתא בעולם המיוחד לה * חסו בן שלש שנים הכיר אברהם את צורא דעיקר לריך האדם להתקדש ולהטטר עלמו מיד בהגיעו לשכל מקטנותו והיינו שלש שנים יהיה לכם ערלים ובשנה הרביעית יהי כל פריו קודש הילולים לדי דאדם נקרא פרי ששרשו הוא למעלי והוא אינו אלא כפרי הגדול באינן ולריך האדם תיכף ומיד בשנה הרביעית להיות כל פריו קודש הילולים להי כמיש אשרי הגבר כי ישא עול מנעוריו ואברהם אבינו ע"י עבודתו שלימה באהבי רבה פעל והשפיע לנו שורש קדושה שנסהי אהנו ג"כ יכולים לליך דרכיו לעבוד הכורא צ"ה באהבס וחסו פי זרע אברהם אהבי ר"ל שאהבה האמת הזריע אברהם לכל באי עולם ובזכות אבותינו אהנו חיים וקיימים בגלות המד הזה * אך ברצות הדיק להשפיע ולפעול איזה דבר ע"י פעולת עלמו אף בלא זכות אבות דהיינו שהקטרוג חלילה גדול ואין מועיל זכות אבות לצד לריך להחזיק במדרגה גדולה ממדרגת אבות כמו שמיינו במשה רבינו ע"ה שכשחטאו ישראל אמר ואהנו מה כי תלינו כו' דהנה אברהם אבינו ע"ה כשהי מתפלל על סדום אמר הנה נא הואלתי לדבר ואנכי עפר ואפר דהנה שורש הדבר כשהדיק בא למדרגה זאת שיוכל לפעול בדבורו לריך להיות מאוד שפל רוח צעירי עלמו * וחסו שאמר אברהם אבינו ע"ה הנה נא הואלתי לדבר ר"ל שנחתי למדרגה זאת כ"ל הכניע והשפיל עלמו מיד ואמר אנכי עפר ואפר ומשה רבינו ע"ה כשחטאו ישראל ורצה להתפלל עליהם החזיק במדרגה יותר גדולה מזו דאברהם המשיל עלמו עכ"פ לעפר ומשה רבינו ע"ה אמר ואהנו מה שהי מסופק ולא ידע מה הוא ואפשר העפר חשוב ממני וחסו שאמר משה רבינו ע"ה ג"כ אתה החילות להראות את עבדך אחר שעלם למרום והוריד התורה וראה מלאכים ועולמות עליונים והי זה צעיריו הכל התחלה נגד גדולת הכורא צ"ה והיינו אתה החילות כו' והנה עתה ברצות הדיק לפעול ולהשפיע לריך להכניע ולהשפיל עלמו יותר דהיינו שיהי גחש צעיריו בלא ואין * שמלת מה הוא לשון שאלה וספק שהוא עכ"פ דבר מה אך שאינו יודע אותו הדבר הנמשל ונדמה לו * אבל מי שמחזיק עלמו כבאין אין לך הכניע ושפלות גדול מה * חסו אשא עיני אל ההרים ר"ל שבטוח אני בזכות אבותי הנקראים הרים לשון הורי ומורי * מאין יבא עזרי פי' אבל כשאני לריך דבר מעמני ה"בא העזר מפסולתי לצד הוא ע"י שאני מחזיק עלמי כאין ומסויבן בא עזרי * עזרי מעל סי כו' וחסו פי' ישאו הרים שלום לעם ונבעות בלשון ר"ל ישאו הרים סיינו ע"י זכות אבות הוא שלום לעם * ונבעות בצדקה דתיאח בפוסקים דאבות לא קיימו יסוד מלוח דקס

פועל להם לנטל הדינים מהם וגם לכן הוא המן כפרש"י שהי משפיע להם ג"כ השפעות מווי ופרנסה *
עוד בפסוק הניל אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל כו' יש לבאר שגרמו בכאן עלה לעם די איך יתנהגו לבא אל אמימת עבודת השם צ"ה כי הטעם למה שאנו אומרים קודם כל עבודתינו ותפילתינו לשם ייחוד כו' בשם כל ישראל * והכוונה היות שאין לדיק בחרך כו' וא"כ האיד יכול לפשות איזה דבר קדושה בצבריו כיון שנעשה בהם איזה עבירה חלילה ונפגס אותו האבר ואיך יכול להשרות עליו קדושת העובדא הריא אך שהתיקון לזה הוא במה שכולל עלמו עם כללות ישראל כי יש עולם הנקרא כל ישראל והעולם הוא שלם בלי שום פגם כי הכללות ישראל הם הדיקים כמיש ועמך כולם לדיקים וא"כ אף שהפרטים חוטאים לפעמים אבל הכללות הם תמיד קיימים בקדושתם ואין שטן ואין פגע רע בהם חלילי ותמיד זרחת החוקה למעלה והוא הנקרא כספרי קודש אדם קדמון ושם אין שליטי לחטא כלל והאדם מקשר עלמו עם בהתכללות הריא וזו אותו האבר נקשר בכללות ונתקן בקדושי עליונה ואז יכול לעשות המלוא או העובדא ההוא וזה עלה אחת : ועוד יש עלה היות ששורש כל החטאים הם באים מכה עץ הדעת שנתקללה האדמה בליט קללות ומחס באה הזוהמא לאדם אבל כשאדם שומר שבת כהלכתו בליט מלאכות מתקן הליט קללות ואז יפרדו ממנו כל הקליפות * וחסו הטעם כל השומר שבת כהלכתו כו' אפילו עבד כו' מוחלין לו * וחסו שרמו להם משה רבינו ע"ה באומרו עלות הללו לעם הקודש באמרותיו הטוריים אלה הדברים נרמו שמירת שבת בליט מלאכות כדרך שאמרו בגמי אלה הדברים מכאן לליט מלאכות דברים הדברים ואלה הם ליט יעוין במס' שבת ועלה השנית הוא תיבת כל ישראל ליחד ולקשר עלמו בכללות ישראל * וחסו אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל פי' אל העלם כל ישראל שאנו עושין כ"ל נתן לנו עוד עלה באלה הדברים דהיינו שמירת שבת ודוק *

או יאמר אלה הדברים כו' ל"ל בהקדים לפרש פסוק אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי כו' דתיאח בגמי קיים אברהם אבינו ע"ה כו' אפילו עירוב תבשילין והיינו שהי מקדש ומטטר את כל רמיח אבריו וש"ס גידיו כל אבר במלואה השייך לה דכל מלואה ומלואה יש לה עולם בפני עלמה ואברהם אבינו ע"י שהי עובד השרי"ת מאהבה השיג את כל מלואה ומלואה בשורשה ואפילו מלואה דרבנן יש לה שורש

THE
 198 BECAUSE
 People then
 people then
 THAT
 DIVINE
 When
 If the will
 DEPEND
 DOING
 THINKING
 ASKING
 I WANT
 I CAN
 I DON'T
 I ONLY

2
ת"ת
2019

נועם דברים אלימדך

דקק לנמרי מחמת שלא הי להס ליתן דקס למוליס ועי נתינת דקס האדם בא ג"כ למדריגי יותר גדולה שוכל לפעול הכל : חסו גבעות ר"ל רחמים גדוליס העליונים בא ע"י דקס שזה הוא בלא זכות אבות ע"י שעתה מקוייס יסוד מלות דקס לנמרי * חסו אלס הדברים אשר דבר משה כוי בעבר הירדן כוי ר"ל דא"י מקודשת מכל ארלות בית המקדש של מעה מכון כנגד מקדש של מעלה ושם בקל הוא לארס לבא למדרגות גדולות והי משה רבע"ס אומר להס לישראל כל הדברים כאלו היס בעבר הירדן דהיינו כאלו הי בא"י כך אמר להס בקדוש ודביקות כיכ גדול והסיג המדריגי כאלו הי בא"י *

או יאמר בעבר הירדן ונקדים לפרש פסוק ידרך ענווים במשפט וילמד ענווים דרכו : דהיי הלידיק לריך כיכ לעבוד הבורח ביה עד שוכל לפעול בדבור בעלמא ולהכניע ולהמתיק דינייס חו לריך להיות בהסתר הדבורים לפי המקטרג וכשהיו ישראל במדבר הי הקב"ה בכבודו ובעלמו המתיק עליהם דינייס חסו שאמר משה רבינו ע"ה לישראל בתוכחה ידע לכתך במדבר הגדול שסס הוא מקום דינייס זה ארבעים שנה לא חסרת דבר ר"ל שאפילו דיבר בעלמא לא הולרך אז להמתיק דינייס מחמת גודל חסדו י"ת עליכס * חסו ידרך ענויס במשפט ר"ל ענויס היינו הלידיקס דורכים במשפט במדת הדין וכובשים אותו להמתיקו : וילמד ענויס דרכו ר"ל שהש"ת ביה מלמד להלידיקס שיעשו בהסתר הדבר הזה להמתיק דינייס כארס ההולך לפי דרכו וששה פעולותיו כלאחר יד בהסתר * חסו בעבר הירדן ר"ל ירדן הוא לשון יר"ד די"ן וסיינו שמה רבינו ע"ה המתיק והוריד דינייס לכל ישלטו בהסתר ומן הלא עשה פעולה הזאת ומשמעות דבורו הי כאלו הי מדבר על לא ועבר אחר * חסו בעבר הירדן במדבר ר"ל שדביבור בעלמא פעל ועשה זאת בערבה ר"ל זה חל על הלידיק לעשות מחמת ערבות שכל ישראל : ערבים זה לזה * וגם פי בערבה הוא לי מתיקות וערבות שרריך הלידיק להיות מתוק לשמים ולבריות * מול סוף שרריך להיות כל עבודתו הכל למול אין סוף ב"ה בעולמות העליונים והכתוב מקלר בלשונו בין פארן ר"ל שרריך להיות במדת תפארת מדת יעקב אבינו ע"ה לעורר רחמים על ישראל ולהמשיך דינייס על רשעים ובין תופל ר"ל שיהא שפל בעיניו וטפל בעולם * ובין לבן ר"ל ע"י בא ללובן העליון : וחירות ר"ל שהלידיק הזה הוא כחצר לפני הבית שכל בני החצר נותנים עירובס אליו כך כל ישראל נשענים ונסמכים עליו להתפלל עליהם להשפיע ולהמשיך להס כל הנורך לכל חי ואחר *

או יאמר חירות מרמז לשם הוי"ו ב"ה דחצר שיש בו דין חלוקה חינו פחות מדי חמות לכל אחד * די חמות הוא רמז לשם הוי"ו ב"ה * חסו וחירות ר"ל שרריך שיהא השם הוי"ו ב"ה תמיד לנגד עיניו כמ"ש שיתי די לנגדי כוי ודי זכר ר"ל שרריך להמשיך פרנסה והשפעה לכל אחד די פרנסתו : או יאמר ידרך ענווים במשפט ע"ד הפשוט ר"ל שהלידיק מדרך את ענווים הם האנשים המתחברים לעבודת הש"ת שיפסו את עלמס תמיד ויחזרו בתשובה תמיד * וילמד ענווים דרכו ר"ל ואחר זה מלמד שילכו בדרכיו בדביקות ורחבה רבה ושלמה להשפיע ולהטיב לישראל שזה הוא דרכו ורצונו של הבורח ביה להטיב ולהשפיע וק"ל *

אתקרבון חלי כולכס ותאמרו נשלחה אנשים לפיינו וכוי אהינו המכו כוי ובדבר הזה אינכס כוי לתור לכס מנוחה כוי נראה לבאר הטעם שילוח מרגלים * ובפרט על אשר הוטב בעיני משה ארון הנביאים לפי שכוונתו הי לעובד לפי שהיו לריכין לפנות להס הדרך לפניהם ולבער הקליפות אשר הי בארץ כנען למען היות להס בנקל להלחם באויביהם ולהרוג אותם כי יחשבו לפגרים מתים באין כח וחיות עוד להס מהקליפות ולזה רצו לבחור להס המובחר והחשוב שבהס כולס אנשים לדיקס שיהי להס כח לבער הקליפות מגודל קדושתם ולזה שלחו איש אחד מכל שבט המעולה שבהס ובאותה השעה כשרים היו כפירשי ז"ל אצל אח"כ כשקלקלו הוכיחם משה רבינו ע"ה באומר להס באמת כוונתכס הי לטוב אצל הי לכס להאמין ביה אלדיקס אשר עשה להס הניסים הנפלאות והנוראים האלה במדבר הגדול והנורא אשר הי מקום נחש כוי הם הקליפות והוא הלך לפניהם ובער אותם כן יעשה בנורא לכל הממלכות אשר תעברו שם לילך לפניהם ולתור לכס מנוחה כדי שיהא קל לכס להנכס מאויביכס ולשרש אחריהם לבנתי השאיר להס כל חי * חסו שאמר ותקרבון אלי כוי נשלחה אנשים לפיינו הוא הפי כנ"ל שיהא להס לעזר לפנות להס הדרך מכל מכשול כיון שכל הקליפות חוניס שם עדיין * ואומר אליכס כוי לא תערצו די חלקיכס ההולך לפניהם ובמדבר אשר ראית כוי ובדבר הזה אינכס מאמינים בדי חלקיכס ההולך לפניהם לתור לכס מנוחה ומוטב הי לכס להאמין בו י"ת כי הוא יסנה הדרך לפניהם והוא ינחיל לכס את הארץ וק"ל *

עוד בפסוק הנ"ל ותקרבון אלי כוי נשלחה אנשים ויחפרו לנו כוי את הדרך אשר נעלה בה כוי * ואת הערים

תקון הוללות
You let them suffer in previous times - they let you suffer now
You did not save them in previous times - they will not save you
אשר
אשר

וממילא כשישפיל השרים הקודמים ישפלו וישכרו גם אחים
הנקשרים עמם כמ"ש הכתוב וכשל עוזר ויפול עוזר *

וידרו פ"ה הכתוב ועשית מצבא מקטר קטורת *
והקסה הזוהר הקדוש ארך שיך להקרא מצבא
והלא מצבא נקרא ע"ש זבח ועל המצבא הפיימי לא
זבח כלום שום זבח וע"פ הדברים הנ"ל יבואר *
ד"ה סימני הקטורת ה"י כדי להכניע י"ה כחות
הטומא' והם עשתי עשרה יריעות עזים כדוע *
חכו ועשית מצבא היינו שמוצא כל הקליפות * מקטר
פ"ה הוא לשון קשר והיינו אפילו השרים הנקשרים
שאתה קושרם בהקודמים כנ"ל כל זה תפעול פ"ה
קטורת לזבחם ולהכניעם *

וזהו תכון תפילתי קטורת לפיך * דה"י יש שני מדרגות
לדיקים * דהיינו יש לדיק שתמיד ככל העובדות
והמלות שעושי' דמ' צעיינו תמיד שמחסר בעבודתו
יח"ש שלא עשה המצו' כהלכת' בשלימות ויש לו לער
גדול על זה ורואה תמיד בשפלותו ומוכיח עלמו על
שהוא מחסר בעבודת הבורא ית' מחמת שידוע ומכיר
גדולות ורוממות האל ית' ובכל אבר שרואה בו
שהוא מוצר ע"י הרהור תשוב' הואת הוא מקדש
את האבר הזה ומוסיף קדוש' על קדושתו ומחזק
עלמו בעבודת הבורא ית' יותר ומקדש כל אבר
ואבר מחמת שרוא' שכל ימיו עדיין עבודתו אינו
שלימה באבר הזה * והלדיק הזה נעשה כל אבר
ואבר אללו ככלי זיין לעשות פעולה בכל אבר ואבר :
וכו שאמר דוד המלך ע"ה ויוציאני למרחב יחלצני
כי חפץ בי : כי האדם שאינו רואה ומסתכל בשפלותו
וחסרונו שהוא מחסר בעבודת הבורא ית' יש לו
הרחבה גדול' שהוא צעיינו לדיק גמור ואין מתחזק
עלמו להוסיף בעבודתו ית' * חכו ויוציאני למרחב
ר"ל שהוליא אותי מבחינה הזאת שמיניע ממנה
הרחבה לאדם שאין לו הרחבה רגע אחת רק שאני
מזער תמיד שאני מחסר בעבודתו ית' יחלצני ר"ל
לשון חלוצי זכא שע"י כל אברי הם חלוצים
ומזויינים ככלי זיין שאוכל לפעול בכל אבר ואבר *
וכל זאת מאתו ית' שמו כי חפץ בי לעורני כמ"ש
חז"ל אלמלא שהקב"ה עתרו כו' * ויש עוד לדיק
שאינו במדרגה הזאת רק שהוא מתפלל תמיד להשי"ת
יומם ולילה שיעזרהו לעבוד עבודתו בשלימות * חכו
תכון תפילתי קטורת לפיך ר"ל אפילו מי שאינו
במדרג' זאת להכיר חסרונו רק שהוא מתפלל על
עלמו כנ"ל אעפ"כ יהא כח בידו ג"כ לפעול
להכניע ולהשפיל הדינים : הקליפות כקטורת כנ"ל *

אלה הדברים כו' בעצב הירדן כו' כ"ל כי ה"י הלדיק
תמיד תשוקותיו הגדולים להשפיע רב טוב לבית
ישראל

קאמתה כו' חו גם צי התחנף פ"ה גם אני לריך
להיות ענף בחוך השמות * בגללכם ר"ל כדי להתגלגל
עמכם * לאמר גם כו' ר"ל שגם הוא לרבות היינו
שאתה ג"כ לריך להתגלגל לכן אתה לא תבא שם
כנ"ל כדי שיעובד עדיין בשביל המלות התלוים בארץ
ויוכל להתגלגל בכל דור וימתיק הדינים מעל ישראל :
חכו שסיפר הקב"ה מעלות ליתן ואמר יבטח כי יבא
ירדן אל פיהו שליותן נקרא הלדיק שמתחבר ומתדבק
עם הקב"ה לשון הפעם ילוח אישי כו' והלדיק יש לו
כח להמתיק הדינים בפיו הקדוש ע"י לימודו ועוסקו
בחורה לשמה * וזהו יבטח הלדיק יש לו בטחון שיגיה
את הירדן ר"ל הדינים כנ"ל יר"ד ד"י אל פיהו פ"ה
בפיו הקדוש * חכו ולווי אמר תומיך ואוריך לאיש
חסידך דהלויים היו המובחרים מישראל לעבודתו ית"ש
שלא חטאו והיו נותנים אורות גדולות בעולמו העליונה
וממתיקים דינים מישראל : חכו תומך ואוריך היינו
התמימות והאורות שכן : לאיש חסידך פ"ה זה ייתן
ונמסר ג"כ לאנשי חסידים הקדושים שיש בהם כח
לפעול כנ"ל וק"ל :

ויאמר ד' אלי אל תאר את מואב כו' כי לבני
לוט נתתי כו' האימים ישבו זה כו'
רפאים יחשב גם הם כענקים כו' והמואבים יקראו
להם אימים : וכשעיר ישבו החורים לפנים כו' וידבר
ד' אלי לאמר וקרבת מול בני עמון אל תאורס כו'
כי לבני לוט נתתי כו' ארץ רפאים תחשב אף היא
רפאים ישבו זה לפנים והעמונים יקראו להם זמזומים *
הקדוק נרא' ומוזן מאליו מה הודיע לנו התורה בזה
מי שישב זה לפנים * וטיפח רוחם לחושבים שהתור'
ספורי דברים חלילי וחלילי * אלא שתורה הקדוש'
למדנו לנו חכמה גדול' בזה אף לעשות להשפיל ולשבר
כח שרי האומות * שמשו רב"ע ראה שעמון ומואב
ועשו שה"י להם זכות שלוט התחבר עלמו לאברהם
אבינו ע"ה עשו קיים מלות כיבוד אב * וה"י קשה
לשבר את כח שרי האומות הללו לכן השכיל משה
רב"ע בחכמתו ואמר בדבורו הקדוש אימים ישבו זה
לפנים כו' וכשעיר ישבו החורים כו' רפאים ישבו
זה לפנים כו' ופעל זאת בדבורו הקדוש שקשר שרי
האומות הללו כהשרים הקודמי' והגביה את השרים
הקודמים באומרו רפאים יושבו אף הם כענקים
והיינו שהם גדולים מאומות הללו והם מחויבים להיותם
מוכנעים תחת השרים וגם אמר והמואבים יקראו
להם אימים שהשר של אומה נקרא על שם אומתו והם
קראו לאותה אומה שם אחר והזכיר ג"כ אותו השם כדי
לקשר היטיב בכל אופן וכונת משה רב"ע ה"י בכל
זה לקשרם בשרים הקדומים מחמת שהשרים הקדומים לא
ה"י בהם שום זכות וה"י כח ביד משה ולהשפיל אותם

Nations
israel
Nations
israel

אנחנו לשמוע שאר מלות מפי השי"ת ז"ה בעלמו
 זה א"ח שידבר השי"ת עם האדם וחי כ"ח לנורך
 אזיה דבר היינו שדבר ה' עם משה פנים בפנים
 כדי לדבר אל ישראל * ואלוהי זאת מי כל צער כו'
 לכן קרב אתה ושמע *

צטלים * אך זאת לריך להבין מאין הוא להלדיק שיכול
 לרפאות לחולה ע"י תפילתו ולהמשיך לו חיות שיחי
 האדם והלא חיותו של הלדיק אינו לעולם אלא הוא
 כמקריית והאין דבר מקרה יכול ליתן חיות לאדם *
 השי"ת ז"ה וז"ש שהוא חי וקיים לעד ולעולמי עולמים
 וחיותו הוא ענמיות יכול ליתן חיות לאדם המקרי
 אצל לא כן האדם שאין חיותו ענמיות * אמנם אין
 זה כי אם מחמת שהלדיק מדבק בעלמו בהש"י ז"ה
 ונמלא חיותו לבוק בהחיים הנלחמים הענמיות והוי
 ל"י חיותו של הלדיק ג"כ ענמיות ולנחיות כי אל עלם
 יחד ידובקו * ולכן יש כח ציד הלדיק להמשיך חיות
 אל החולה * ואם תאמר א"כ יהא הלדיק חי וקיים
 לעולם * זה בלתי אפשרי מחמת שהלדיק אינו תמיד
 בהדיקות ולפעמים נפסק מהדיקות כי העולמות
 כך נצראים מטי ולא מטי דהיינו שהלדיק לריך להיות
 הולך תמיד ממדריג' למדריג' ובראותו לעלות להמדריג'
 היותר גבוה ועליוני לריך להוריד ולשוב קצת למטה
 ואח"כ עולי למדריג' היותר גבוה ובהגיע עת חזון
 הילוכו בדרך כל הארץ לעלמא דקשוט והוא נפסק
 מהדיקות אזי ילך ויאסף אל עמיו * ואמנם זה ה'י
 חפנו ורצונו של המקום ז"ה שנהי' אנחנו כולנו דבקים
 זו ולכן אנכי ולא יהי' מפי הגבור' שמענו כי אנכי
 הוא מלות עשה * ולא יהי' לך הוא מלות ל"ת באלקות
 והם דברי דביקות ולכן אמר לנו השי"ת ז"ה בעלמו
 למען נהי' דבקים זו בהחיים הנלחמים * חזו פי
 אני אמרתי אלקים ה'ינו דהיינו שנהיו דבקים בה'
 ע"י מדריגת אלקים היינו הלי"ת לא יהי' לך כו' :
 ובני עליון היינו מ"ע אנכי שהוא עליון על כל
 ונמלא שאתם דבוקים בהחיים הנלחמים * אכן כהאדם
 תמותון דהיינו בהפסק ענמכם מהדיקות * חזו פי
 ג"כ ואתם הדבקים בה' חיים כולכם היום הנה מלת
 היום מיותר אמנם ע"פ הכ"ל יבואר דהיינו שאתם דבוקים
 בה' כולכם כל אחד ואחד ע"י דביקות בהש"ת בחיים
 הנלחמים הוא חי אך אין זה כ"ח היום דהיינו בכל
 יום ויום לריך לחזור ולדבק בו ית' כ"ל כי א"ח
 שיהי' דביקות בתמידות * חזו שאמרו ישראל היום
 הוא רצונו כי ידבר אלקים את האדם דהיינו עם
 האדם כמדברים זה אל זה שהשי"ת ז"ה מדבר וגזר
 והלדיק נתר ומבטל אף אם נגזר ח"ו מיתה על
 האדם הלדיק יכול להמשיך לו חיות ואי"ת כ"ל האין
 האדם אשר חיותו בלתי ענמיות יכול ליתן חיות *
 לזה אמר וחי היינו ע"י הדביקות שיש לו בהש"ת
 בחיים הנלחמים ונמלא חיותו ג"כ ענמיות * ואמרו אם
 יוספים אנחנו דהיינו מה ששמענו מפי הגבור' אנכי
 ולא יהי' לך שחכ מ"ע ול"ת באלקות והוא הדביקות
 יכולים היינו שפיר לשמוע ולחיות אך אם יוספים

P. Segal
 רבנות

פרשת עקב

ויהי עקב כו' ואת החסד ע"פ מ"ש מה שעשתה
 חכמה עטרה כו' עשתה עוונה עקב
 לסנדלותה : והפי' פשט שהעוונה היא המקור והשורש
 של כל דבר קדושה והיא המקיי"י הכל ולכן נקראת
 בלשון עקב כמו הרגל שהוא הקיום שהגוף עומד
 עליו נמלא שבכל דבר שאדם עושה לריך להיות
 שתי' בעובדא היא העוונה * חזו והי' עקב
 תשמעון את המשפטים האלה פי' בכל המשפטים
 האלה תראו להשרות בתוכם העקב היא העוונה *
 ושמרתם ועשיתם אותם פי' בכל מלוא תפעלו ז'
 דברים האחד עשיית המלוא במעש' וה"כ המחשב'
 הטורח' זה והיא העוונה והמחשבה נקרא בלשון
 שמיר' ששומר הדבר בתוכו חזו ושמרתם ועשיתם
 אותם רמו על ז' דברים הכ"ל * ולזה הבטיח לנו
 בוראנו י"ת בשביל ז' דברים שתעשו גם אני אשפיע
 לכם ז' דברים אחרים כנגדן והם הברית והחסד *
 הברית הוא מי שזוכה לעשות מלות שיהם נקראים
 ברית וחסד הוא מה שמשפיע השי"ת לאדם בעוה"ז
 טוב' רק מלד החסד כי שבר מזוי בהאי עלמא
 ליכא ואעפ"כ מעיב לנו תמיד חזו שאמר דוד
 המלך ע"ה נקטיה לבי כו' לעולם עקב פי' עיקר
 השגחתה ה' לעשות החוקים ע"י מדת העקב היא
 העוונה כ"ל וק"ל *

או יאמר והי' עקב תשמעון כו' ר"ל דהנה
 האדם לריך ללמוד תורה לשמה
 ולהסתכל תמיד על הפני' אם יבא לו בתוך לימודו
 חזו פני' להתפאר בפני שום אדם וכיוצא בהם
 אזי ישבר כח הפני' הואת ואז כשימנהגו כך יתן
 לו השי"ת שיבא לידי מחשבות טהורות חזו והי'
 עקב תשמעון כו' פי' כשתסתכלו על אותן הדברים
 שאדם דש בעקבו כפירש"י ז"ל והיינו כ"ל * ושמרתם
 ר"ל עייזו תזכו לבא לידי מחשבות טהורות שזה
 נקרא בשם שמירה כמ"ש ואביו שמר את הדבר *
 ועשיתם אותם דהנה כתיב ששת ימים עשה ד' את
 השמים כו' וציוס השביעי שבת וינפש נמלא ימי החול
 נקראים אלל השי"ת עשי"י כמ"ש ששת ימים עשה * ויום
 השביעי